

Bruxelles, den 31. juli 2018
(OR. en)

11515/18

**Interinstitutionel sag:
2018/0189(COD)**

PI 107

FORSLAG

fra:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	27. juli 2018
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2018) 365 final
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om Unionens indsats efter tiltrædelsen af Genèveaftalen om Lissabonaftalen vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser

Hermed følger til delegationerne dokument - COM(2018) 365 final.

Bilag: COM(2018) 365 final

Bruxelles, den 27.7.2018
COM(2018) 365 final

2018/0189 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om Unionens indsats efter tiltrædelsen af Genèveaftalen om Lissabonaftalen vedrørende
oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Forslagets begrundelse og formål**

Dette forslag knytter sig til Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om Den Europæiske Unions tiltrædelse af Genèveaftalen om Lissabonaftalen vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser ("Genèveaftalen").

Formålet med Kommissionens forslag er at sikre den retlige ramme for Unionens effektive deltagelse i WIPO's Lissabonunion, når Unionen er blevet kontraherende part i Genèveaftalen.

Artikel 9 i Genèveaftalen fastlægger, at hver kontraherende part forpligter sig til at beskytte registrerede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser på sit område gennem sit eget retssystem og sin egen praksis, men i overensstemmelse med betingelserne i denne retsakt med forbehold af eventuelle afslag, afkald, ugyldiggørelse eller annullering fra den kontraherende oprindelsesparts side, som måtte træde i kraft på denne parts område. Ifølge Genèveaftalens artikel 6, stk. 5, litra a), er en registreret oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse beskyttet fra datoen for den internationale registrering i hver af de kontraherende parter, som ikke har afslået at beskytte den i overensstemmelse med artikel 15, eller som har sendt en meddelelse til Det Internationale Bureau under Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret om tilsagn om beskyttelse i overensstemmelse med artikel 18. I regel 9, stk. 1, litra b), i de fælles gennemførelsesforskrifter til Lissabonaftalen og Genèveaftalen om Lissabonaftalen ("de fælles gennemførelsesforskrifter") specificeres det, at afslag meddeles inden et år fra modtagelsen af meddelelsen om international registrering i henhold til artikel 6, stk. 4. Denne tidsfrist kan forlænges i endnu et år i tilfælde som omhandlet i artikel 29, stk. 4.

På denne baggrund bør Unionen efter at være blevet kontraherende part i Genèveaftalen fremsende en liste over EU's geografiske betegnelser udtrukket fra EU's register over geografiske betegnelser (efter aftale med EU-medlemsstaterne) med henblik på beskyttelse efter Lissabonsystemet. Denne liste bør udarbejdes i tæt samråd med medlemsstaterne ifølge den faste praksis og metodologi, der anvendes til visse af de bilaterale internationale aftaler om geografiske betegnelser, som EU har indgået (under hensyntagen til produktionsværdi og eksportværdi, beskyttelse ifølge andre aftaler samt aktuel eller potentiel misbrug i de berørte tredjelande og balancen mellem medlemsstaterne), og idet der tages hensyn til omfanget af de geografiske betegnelser, som tredjelandetsmedlemmer af Lissabonaftalen har registreret. Efter Unionens tiltrædelse af Lissabonunionen vil det være muligt på Kommissionens initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat eller en berørt producentgruppe at indgive ansøgning om international registrering af yderligere geografiske betegnelser, som er beskyttet og registreret i Unionen.

Under hensyntagen til særlige bestemmelser i Genèveaftalen indføres der hensigtsmæssige procedurer for Kommissionens vurdering af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, der har oprindelse i kontraherende tredjelandsparter og er registreret i det internationale register, og for den tilhørende indsigelsesprocedure.

Unionens håndhævelse af oprindelsesbetegnelserne og de geografiske betegnelser, der har oprindelse i kontraherende tredjelandsparter og er registreret i det internationale register, skal foregå i overensstemmelse med Genèveaftalens

kapitel III. Genèveaftalens artikel 14 pålægger hver kontraherende part at tilvejebringe effektive retsmidler til beskyttelse af registrerede oprindelsesbetegnelser og registrerede geografiske betegnelser og fastsætter, at en offentlig myndighed eller en berørt part, uanset om der er tale om en fysisk eller juridisk person, og uanset om denne er offentlig eller privat, kan anlægge retssag med henblik på beskyttelse af sådanne betegnelser afhængigt af den kontraherende parts retssystem og praksis. Sideløbende anvendelse af tidligere varemærker og oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser registreret i det internationale register, som har fået meddelt beskyttelse eller anvendes i Unionen, bør være mulig, hvis de betingelser, der er fastlagt i artikel 15, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012, er opfyldt mutatis mutandis.

Syv EU-medlemsstater er medlem af Lissabonunionen og har som sådan accepteret beskyttelsen af betegnelser fra tredjelande. For at disse medlemsstater kan opfylde de internationale forpligtelser, de har påtaget sig inden Unionens tiltrædelse af Lissabonunionen, bør der tilvejebringes en overgangsordning, som alene får retsvirkninger på nationalt plan og ikke berører handel i Unionen eller international handel.

Det forekommer rimeligt, at det er den medlemsstat, hvori en oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse har sin oprindelse, som betaler gebyrerne i henhold til Genèveaftalen og de fælles gennemførelsesforskrifter for at indgive en ansøgning til Det Internationale Bureau om international registrering af en oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse samt gebyrerne for andre registreringer i det internationale register og for fremsendelse af uddrag, attester og andre oplysninger om indholdet af denne internationale registrering.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Med hensyn til landbrugsprodukter har EU etableret ensartede og udtømmende beskyttelsessystemer til geografiske betegnelser for vine (1970), spiritus (1989), aromatiserede vine (1991) og andre landbrugsprodukter og fødevarer (1992). Disse systemer yder vidtrækkende beskyttelse i hele EU til de beskyttede betegnelser for de omfattede produkter med kun én ansøgningsproces. De centrale bestemmelser er i øjeblikket fastlagt med hensyn til vin i forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013, med hensyn til aromatiserede vine i forordning (EU) nr. 251/2014 af 26. februar 2014, med hensyn til spiritus i forordning (EF) nr. 110/2008 af 15. januar 2008 og med hensyn til landbrugsprodukter og fødevarer i forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forslaget er i overensstemmelse med EU's generelle politik om at fremme og styrke beskyttelsen af geografiske betegnelser gennem bilaterale, regionale og multilaterale aftaler.

2. **RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET**

- **Retsgrundlag**

I betragtning af traktatens emne bør forordningen baseres på artikel 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Unionen har enekompetence til at indgå Genèveaftalen om Lissabonaftalen. Det følger af EU-Domstolens dom af 25. oktober 2017 i sag C-389/15, Kommissionen mod Rådet, hvori Domstolen klarlagde, at udkastet til den reviderede Lissabonaftale, dvs. Genèveaftalen, i alt væsentligt har til formål at lette eller regulere samhandelen mellem EU og tredjelande og sekundært har direkte og umiddelbare virkninger for denne samhandel, hvorfor forhandlingen herom falder inden for den enekompetence, som artikel 3, stk. 1, TEUF tillægger Den Europæiske Union inden for den fælles handelspolitik jf. artikel 207, stk. 1, TEUF.

Ifølge artikel 5, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union ("TEU") finder nærhedsprincippet ikke anvendelse på områder, der er omfattet af enekompetence.

- **Proportionalitetsprincippet**

De foreslåede foranstaltninger er ikke mere omfattende end nødvendigt for at opfylde målsætningen om at sætte Unionen i stand til at deltage i Lissabonunionen på en sådan måde, at det vil sikre en effektiv beskyttelse af EU's geografiske betegnelser.

- **Valg af retsakt**

Europa-Parlamentets og Rådets forordning er den rette retsakt til gennemførelsen af Den Europæiske Unions medlemskab af Lissabonunionen, idet den sikrer begge institutioners lovgivningsmæssige beføjelser.

3. **RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER**

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Ikke relevant.

- **Høringer af interesserede parter**

Køreplanen for EU's tiltrædelse af Genèveaftalen om Lissabonaftalen om oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser blev offentliggjort den 21. december 2017 med mulighed for indsendelse af bemærkninger fra interessenter frem til den 18. januar 2018. Der blev modtaget otte bemærkninger inden for den fastsatte tidsfrist. Heraf gav syv af bidragsyderne udtryk for en positiv holdning til initiativet og støttede EU's tiltrædelse. Tre bidragsydere udtrykte det synspunkt, at EU bør fremme drøftelserne om anerkendelse og beskyttelse af geografiske betegnelser for andre varer end landbrugsprodukter. To bidragsydere var imod en endelig liste, da alle Unionens geografiske betegnelser bør være berettigede til beskyttelse ifølge Genèveaftalen.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Undersøgelsen fra oktober 2012 foretaget af AND International om "Value of production of agricultural products and foodstuffs, wines, aromatised wines and spirits protected by a geographical indication (GI)" (http://ec.europa.eu/agriculture/external-studies/value-gi_en) identificerede en række fordele ved EU's politik om geografiske betegnelser for forbrugere (kvalitetssikring), producenter (systemets adgang for alle producenter, der overholder kvalitetskravene, fair konkurrence, merpris, effektiv beskyttelse), samfundet som sådan (værdifulde produkters tilknytning til landdistrikter, bevaring af traditioner, fornyet kontakt mellem producenter og forbrugere) og miljøet (traditionelle produkter knyttes til

landskaber og landbrugssystemer). Ved undersøgelsens evaluering af de økonomiske data for hver af de 2 768 geografiske betegnelser, der blev registreret i EU-27 fra 2005 til 2010, kunne det navnlig konkluderes, at prisen på et produkt med geografisk betegnelse i gennemsnit er 2,23 gange højere end prisen på et sammenligneligt produkt uden geografisk betegnelse. Salgsværdien af EU's geografiske betegnelser (alle sektorer) var 54,3 mia. EUR i 2010 (5,7 % af EU's samlede føde- og drikkevaresektor). Den anslåede værdi af EU's eksport af produkter med geografisk betegnelse er 11,5 mia. EUR (15 % af EU's samlede eksport af føde- og drikkevarer).

- **Konsekvensanalyse**

Kravene om bedre lovgivning i forbindelse med dette initiativ omfatter ikke en konsekvensanalyse, en gennemførelsesplan eller en offentlig høring.

Retningslinjerne for bedre lovgivning præciserer, at en konsekvensanalyse kun bør foretages, når den er til nytte, hvilket skal vurderes fra sag til sag. I princippet er der ikke brug for en konsekvensanalyse, når Kommissionen stort set eller slet ikke har noget valg. Dette er tilfældet her, da tiltrædelsen af Genèveaftalen om Lissabonaftalen er berettiget i kraft af Unionens enekompetence i anliggender, der er omfattet af Genèveaftalen, og da dette skridt også ville være den logiske konklusion på gennemgangen af Lissabonsystemet, som EU har medvirket til. De foranstaltninger, der foreslås i dette udkast til forordning, er nødvendige for at sikre Den Europæiske Unions rette anvendelse af Genèveaftalen.

Medlemskabet vil rumme en række fordele for EU. Det vil sikre, at de nuværende og kommende geografiske betegnelser på EU-plan, som endnu ikke er registreret af de syv EU-medlemsstater i Lissabonunionen, kan blive berettiget til beskyttelse i Lissabonsystemet. EU's geografiske betegnelser kan i princippet opnå hurtig beskyttelse på ubestemt tid og højt plan i alle nuværende og kommende parter i Genèveaftalen. Det etablerede multilaterale register vil styrke de europæiske geografiske betegnelseres omdømme takket være den brede geografiske udbredelse af beskyttelsen i henhold til Genèveaftalen. En bedre international beskyttelse af geografiske betegnelser som følge af EU's tiltrædelse forventes at konsolidere og potentielt forstærke de positive virkninger af beskyttelsen af geografiske betegnelser for den inklusive vækst og beskæftigelsen i landbrugssektorens produktion med høj merværdi, for handels- og investeringsstrømmene, for erhvervslivets og især SMV'ernes konkurrenceevne samt for et velfungerende indre marked og konkurrencen og for beskyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder. Landbrugernes og fødevareproducenternes intellektuelle ejendomsret til deres produkter med beskyttet geografisk betegnelse er sårbar over for udnyttelse og tab, især på de globale markeder. EU's tiltrædelse af Lissabonsystemet vil hjælpe interessenter i landdistrikterne med på globalt plan at beskytte det, der er værdifuldt på lokalt plan, og dermed udligne den sædvanlige globaliseringstendens til ensartede varestandarder og nedadgående pres på prisen på landbrugsprodukter. I lyset af den øjeblikkelige politiske og økonomiske usikkerhed vil dette synligt demonstrere over for landbrugssamfundene, at EU gør en indsats for at forsvare og beskytte deres interesser i hele verden. Da Genèveaftalen i store træk svarer til EU's lovgivning om beskyttelse af geografiske betegnelser for landbrugsprodukter, forventes det ikke, at EU's tiltrædelse vil kræve betydelige tilpasninger af indholdet i denne lovgivning.

Set fra et administrativt synspunkt rummer Genèveaftalen et enkelt sæt regler for opnåelse af beskyttelse i alle medlemsstater og sikrer dermed en enklere og mere effektiv mekanisme end EU's aktuelle praksis med at håndtere en vifte af lokale

procedurer gennem bilaterale aftaler. I en handelspolitisk sammenhæng vil det demonstrere EU's ansvarlige lederrolle med hensyn til at fremme multilateralt samarbejde. EU's tiltrædelse forventes ikke at medføre ekstra omkostninger eller byrder i forhold til status quo for de erhvervsdrivende eller de medlemsstater i EU, der ønsker at få deres geografiske betegnelser beskyttet i Lissabonsystemet. Tværtimod forventes det endda, at disse administrative omkostninger og byrder bliver nedbragt.

For erhvervslivet vil EU's tiltrædelse ikke medføre yderligere tilpasnings-, overholdelses- eller transaktionsomkostninger eller administrative byrder ud over de eventuelle individuelle undersøgelsesgebyrer, som Lissabonmedlemmerne måtte opkræve, men som i et vist omfang vil blive opvejet af besparelser ved den internationale procedure.

Genèveaftalen gør det muligt for EU at tiltræde aftalen sammen med sine medlemsstater. I lyset af den ensartede og udtømmende karakter af EU's system for beskyttelse af geografiske betegnelser for landbrugsprodukter bør de oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser, som de syv EU-medlemsstater har søgt beskyttelse af i Lissabonsystemet (aktuelt ca. 800), og som er berettigede til beskyttelse efter EU-retten, imidlertid ikke længere være beskyttet i henhold til national lovgivning, men udelukkende i medfør af EU-retten. Dette vil også være tilfældet med hensyn til beskyttelse af geografiske betegnelser, der har oprindelse i tredjelandetsmedlemmer, eller som disse medlemmer har søgt beskyttelse af i Lissabonsystemet. Som følge heraf vil EU's tiltrædelse føre til en mindsket administrativ byrde for EU-medlemsstaterne ved deres deltagelse i Lissabonsystemet.

Navnlig vil der, når EU har tiltrådt aftalen, blive mulighed for at henvise til Lissabonsystemets register frem for at forhandle om detaljerne i den bilaterale beskyttelse af geografiske betegnelser. Dette ville være i overensstemmelse med praksis på andre områder inden for intellektuelle ejendomsrettigheder (IPR), hvor EU forpligter sine partnere til at tiltræde og overholde internationale aftaler om IPR, såsom Bernerkonventionen om ophavsret og Madridprotokollen om varemærker, frem for at skabe et spindelvæv af forskelligartede ordninger, som kan forvirre interessenterne.

EU's tiltrædelse vil sandsynligvis give flere tredjelande incitament til at tilslutte sig Lissabonsystemet, eftersom dette vil give dem adgang til beskyttelse i hele Lissabonunionen, og de vil kunne nyde godt af en effektiv undersøgelsesprocedure for de enkelte geografiske betegnelser, hvis deres system svarer til EU's.

EU's tiltrædelse kan især få positive virkninger for de udviklingslande, der overvejer at tiltræde Genèveaftalen, fordi deres geografiske betegnelser kan opnå beskyttelse i EU gennem Lissabonsystemet. Det afrikanske, 17 medlemmer store IP-kontor OAPI's interesse i at tiltræde Lissabonaftalen er et godt tegn og bevis for, at beskyttelsen af geografiske betegnelser tiltrækker udviklingslandenes landbrugere med tanke på deres rettigheder og traditionelle værdier.

For så vidt angår de potentielle ulemper kunne der peges på det endnu begrænsede antal medlemmer af Lissabonsystemet, bekymringen for, at fremskridtene med de geografiske betegnelser i WTO måske bliver endnu mere uopnåelige, visse EU-medlemsstaters skepsis over for EU's tiltrædelse samt usikkerhed om de finansielle aspekter. Det moderniserede system ifølge Genèveaftalen bør dog være mere attraktivt for potentielle nye medlemmer, fremskridt hos WIPO kan endda få positive

virksomheder for drøftelserne om geografiske betegnelser i WTO ved at skabe hensigtsmæssige synergieffekter og bringe den reviderede Lissabonaftale tættere på WTO-processen, EU-medlemsstater, der måtte have forbehold over for Lissabonsystemet, vil ikke blive tvunget til at tilslutte sig, og Lissabonmedlemmerne har gjort fremskridt i deres indsats for at sikre Lissabonsystemets finansielle bæredygtighed.

Alt i alt opvejer fordelene ved EU's tiltrædelse af Genèveaftalen om Lissabonaftalen ulemperne. For at EU kan tiltræde Lissabonsystemet, vil Kommissionen skulle udarbejde et forslag til den retsakt, der er nødvendig for EU's tiltrædelse af Genèveaftalen om Lissabonaftalen og gennemførelsen heraf.

- **Måltrettet regulering og forenkling**

Ikke relevant.

- **Grundlæggende rettigheder**

Unionens deltagelse i Lissabonunionen som kontraherende part i Genèveaftalen vil være i overensstemmelse med artikel 17, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som fastlægger, at intellektuel ejendomsret skal beskyttes.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Se finansieringsoversigten i bilaget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Ikke relevant.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Ikke relevant.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Ikke relevant.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om Unionens indsats efter tiltrædelsen af Genèveaftalen om Lissabonaftalen vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,
 efter den almindelige lovgivningsprocedure og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at Unionen til fulde kan udøve sin enekompetence i henseende til sin fælles handelspolitik, bliver den kontraherende part i Genèveaftalen om Lissabonaftalen vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser ("Genèveaftalen")² i medfør af Rådets afgørelse (EU) .../...³. De kontraherende parter i Genèveaftalen er medlem af en særlig union stiftet ved Lissabonaftalen om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og deres internationale registrering⁴ ("den særlige union"). I overensstemmelse med artikel 3 i afgørelse (EU) .../... skal Unionen repræsenteres af Kommissionen i den særlige union.
- (2) Det er hensigtsmæssigt at fastlægge regler, der muliggør Unionens fulde udøvelse af alle sine rettigheder og forpligtelser efter tiltrædelsen af Genèveaftalen.
- (3) Genèveaftalen beskytter oprindelsesbetegnelser [dette vedrører kun engelsk, da begge udtryk "appellations of origin" og "designations of origin" oversættes til oprindelsesbetegnelse, også i disse to forordninger: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012⁵ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013⁶] og geografiske betegnelser, som i det følgende begge omtales som "geografiske betegnelser".
- (4) Efter Unionens tiltrædelse af Genèveaftalen bør Kommissionen som det første indgive en ansøgning til Det Internationale Bureau under Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret ("Det Internationale Bureau") om registrering i dets register ("det internationale register") af en liste over geografiske betegnelser, der har

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² http://www.wipo.int/edocs/lexdocs/treaties/en/lisbon/trt_lisbon_009en.pdf.

³ EUT L [...] af [...], s. [...].

⁴ http://www.wipo.int/export/sites/www/lisbon/en/legal_texts/lisbon_agreement.pdf.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

oprindelse i og er beskyttet på Unionens område. Kriterierne for udarbejdelsen af en sådan liste bør som i forbindelse med visse af Unionens bilaterale og regionale aftaler om beskyttelse af geografiske betegnelser omfatte navnlig produktionsværdi og eksportværdi, beskyttelse ifølge andre aftaler samt aktuel eller potentiel misbrug i de berørte tredjelande.

- (5) For at sikre, at yderligere geografiske betegnelser, der er beskyttet og registreret i Unionen, registreres i det internationale register, er det hensigtsmæssigt at give Kommissionen beføjelse til på et senere tidspunkt at indgive ansøgninger om international registrering af sådanne yderligere geografiske betegnelser på eget initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat eller en berørt producentgruppe eller i helt særlige tilfælde på anmodning fra en enkelt producent.
- (6) Der bør indføres passende procedurer for Kommissionens vurdering af geografiske betegnelser, der har oprindelse i de kontraherende parter i Genèveaftalen, som ikke er medlemsstater ("kontraherende tredjelandsparter"), og er optaget i det internationale register, således at der findes en procedure for vedtagelse af beslutninger om beskyttelse i Unionen og om annullering af denne beskyttelse i relevant omfang.
- (7) Unionens håndhævelse af beskyttelsen af geografiske betegnelser med oprindelse i kontraherende tredjelandsparter og registreret i det internationale register bør foregå i overensstemmelse med Genèveaftalens kapitel III, navnlig artikel 14 heri, som pålægger hver kontraherende part at tilvejebringe effektive retsmidler til beskyttelse af registrerede oprindelsesbetegnelser og registrerede geografiske betegnelser og fastsætter, at en offentlig myndighed eller en berørt part, uanset om der er tale om en fysisk eller juridisk person, og uanset om denne er offentlig eller privat, kan anlægge retssag med henblik på beskyttelse af sådanne betegnelser afhængigt af den kontraherende parts retssystem og praksis. Med henblik på at sikre beskyttelsen af varemærker sideløbende med geografiske betegnelser, jf. garantien i henseende til tidligere varemærkerettigheder som fastlagt i artikel 13, stk. 1, i Genèveaftalen, bør den sideløbende anvendelse af tidligere varemærker og geografiske betegnelser registreret i det internationale register, som har fået meddelt beskyttelse eller anvendes i Unionen, garanteres.
- (8) Syv EU-medlemsstater er medlem af den særlige union og har som sådan accepteret beskyttelsen af geografiske betegnelser fra kontraherende tredjelandsparter. For at disse medlemsstater kan opfylde de internationale forpligtelser, de har påtaget sig inden Unionens tiltrædelse af Genèveaftalen, bør der fastlægges en overgangsordning, som alene får virkninger på nationalt plan og ikke berører samhandelen inden for Unionen eller international samhandel.
- (9) Det forekommer rimeligt, at det er den medlemsstat, hvori den geografiske betegnelse har sin oprindelse, som betaler gebyrerne i henhold til Genèveaftalen og de fælles gennemførelsesforskrifter til Lissabonaftalen og Genèveaftalen for at indgive en ansøgning til Det Internationale Bureau om international registrering af en geografisk betegnelse samt gebyrerne for andre registreringer i det internationale register og for fremsendelse af uddrag, attester og andre oplysninger om indholdet af denne internationale registrering. Dette bør ikke berøre beslutninger truffet af medlemsstaten om at søge disse gebyrer refunderet af den producentgruppe eller producent, som anvender den geografiske betegnelse, for hvilken der er ansøgt om international registrering.

- (10) For at dække eventuelle huller i den særlige unions driftsbudget bør Unionen kunne fastsætte et særligt bidrag inden for rammerne af de midler, der er afsat til dette formål i Unionens årlige budget.
- (11) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af Unionens medlemskab af den særlige union bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til udarbejdelse af en liste over geografiske betegnelser med henblik på indgivelse af en ansøgning om deres internationale registrering hos Det Internationale Bureau efter tiltrædelsen af Genèveaftalen, senere indgivelse af en ansøgning om international registrering af en geografisk betegnelse hos Det Internationale Bureau, afvisning af en indsigelse, vedtagelse af en beslutning om at give tilsagn eller ikke om beskyttelse af en geografisk betegnelse, der er registreret i det internationale register, og annullering af beskyttelsen i Unionen af en geografisk betegnelse, der er registreret i det internationale register. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁷ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Formål

I denne forordning fastlægges regler for gennemførelsen af Unionens rettigheder og forpligtelser efter dens tiltrædelse af Genèveaftalen om Lissabonaftalen vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser ("Genèveaftalen").

I denne forordning forstås ved "geografiske betegnelser" i det følgende både oprindelsesbetegnelser [*dette vedrører kun engelsk, da begge udtryk "appellations of origin" og "designations of origin" oversættes til oprindelsesbetegnelse, også i disse to forordninger: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013*] og geografiske betegnelser.

Artikel 2

International registrering af geografiske betegnelser efter tiltrædelsen

Efter Unionens tiltrædelse af Genèveaftalen indgiver Kommissionen i henhold til Genèveaftalens artikel 5, stk. 1 og 2, ansøgninger om international registrering af geografiske betegnelser, der er beskyttet og registreret i henhold til EU-retten og har oprindelse i Unionen, til Det Internationale Bureau under Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret ("Det Internationale Bureau").

Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt om udarbejdelse af listen over de i første afsnit nævnte geografiske betegnelser efter undersøgelsesproceduren som omhandlet i artikel 13, stk. 2.

Ved udarbejdelsen af den i andet afsnit nævnte liste tager Kommissionen hensyn til navnlig følgende:

- (a) den geografiske betegnelser produktionsværdi
- (b) den geografiske betegnelser eksportværdi
- (c) beskyttelsen af den geografiske betegnelse ifølge andre internationale aftaler

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (d) aktuel eller potentiel misbrug af den geografiske betegnelse i andre medlemmer af den særlige union
- (e) det samlede antal geografiske betegnelser, der har oprindelse i andre medlemmer af den særlige union og er registreret i Det Internationale Bureaus register ("det internationale register").

Artikel 3

Senere international registrering af Unionens geografiske betegnelser

Efter Unionens tiltrædelse af Genèveaftalen kan Kommissionen på eget initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat eller en berørt producentgruppe eller en enkelt producent, som anvender en geografisk betegnelse, der er beskyttet og registreret i Unionen, vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at indgive en søgning om international registrering af en geografisk betegnelse hos Det Internationale Bureau.

Ved vurderingen af, hvorvidt der bør indgives en ansøgning om international registrering, tager Kommissionen hensyn til de kriterier, der er fastlagt i artikel 2, tredje afsnit. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren som omhandlet i artikel 13, stk. 2.

Artikel 4

Vurdering af geografiske betegnelser med oprindelse i tredjelande og registreret i det internationale register

- (1) Kommissionen vurderer offentliggørelsen, som Det Internationale Bureau giver meddelelse om i henhold til Genèveaftalens artikel 6, stk. 4, af de geografiske betegnelser, der er registreret i det internationale register, og i henseende til hvilke den kontraherende oprindelsespart som defineret i Genèveaftalens artikel 1, nr. xv), ikke er en medlemsstat, for at fastslå, om den indeholder de obligatoriske oplysninger, der er fastlagt i regel 5, stk. 2, i de fælles gennemførelsesforskrifter til Lissabonaftalen og Genèveaftalen ("de fælles gennemførelsesforskrifter")⁸, og oplysningerne om kvalitet, omdømme eller egenskaber som fastlagt i regel 5, stk. 3, i gennemførelsesforskrifterne, og for at vurdere, om offentliggørelsen vedrører et produkt, som i øjeblikket nyder beskyttelse af geografiske betegnelser inden for Unionen. Perioden for denne vurdering må ikke overstige fire måneder og må ikke omfatte vurdering af andre specifikke EU-bestemmelser om markedsføring af produkter, navnlig sundheds- eller plantesundhedsstandards, markedsføringsstandards og mærkning af fødevarer.
- (2) Hvis Kommissionen på grundlag af den vurdering, den har foretaget i henhold til stk. 1, finder, at betingelserne i det stykke umiddelbart er opfyldt, offentliggør den i C-udgaven af Den Europæiske Unions Tidende den geografiske betegnelse, hvortil der er søgt om beskyttelse i Unionen, sammen med produkttypen og oprindelseslandet.
- (3) Hvis Kommissionen på grundlag af den vurdering, den har foretaget i henhold til stk. 1, finder, at betingelserne i samme stykke ikke er opfyldt, træffer den beslutning

⁸ De fælles gennemførelsesforskrifter i henhold til Lissabonaftalen og Genèveaftalen om Lissabonaftalen som vedtaget af Lissabonunionens forsamling den 11. oktober 2017, http://www.wipo.int/meetings/en/doc_details.jsp?doc_id=376416, Doc. WIPO A/57/11 af 11. oktober 2017.

om at afslå beskyttelse af den geografiske betegnelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt efter undersøgelsesproceduren som omhandlet i artikel 13, stk. 2. I henseende til geografiske betegnelser for produkter, som ikke falder inden for udvalgenes kompetence som fastlagt i artikel 13, stk. 1, træffes beslutningen af Kommissionen uden anvendelse af undersøgelsesproceduren i artikel 13, stk. 2.

I overensstemmelse med Genèveaftalens artikel 15, stk. 1, meddeler Kommissionen Det Internationale Bureau sit afslag på at give den pågældende internationale registrering virkninger på Unionens område, inden for et år efter at den i henhold til Genèveaftalens artikel 6, stk. 4, har modtaget meddelelsen om international registrering.

Artikel 5

Indsigelsesprocedure vedrørende geografiske betegnelser med oprindelse i tredjelande og registreret i det internationale register

- (1) Inden for en frist på to måneder fra datoen for offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende af den geografiske betegnelse i henhold til artikel 4, stk. 2, kan myndighederne i en anden medlemsstat eller et andet tredjeland end den kontraherende oprindelsespart eller en fysisk eller juridisk person med en legitim interesse, som er etableret i Unionen eller i et andet tredjeland end den kontraherende oprindelsespart, indgive en indsigelse til Kommissionen på et af Unionens officielle sprog.
- (2) En sådan indsigelse tages kun i betragtning, hvis den indgives inden for fristen i stk. 1, og hvis den indeholder en eller flere af følgende påstande:
 - (a) Den geografiske betegnelse registreret i det internationale register kolliderer med navnet på en plantesort eller en dyrerace og vil derfor kunne vildlede forbrugerne med hensyn til produktets virkelige oprindelse.
 - (b) Den geografiske betegnelse registreret i det internationale register er helt eller delvis identisk med en geografisk betegnelse, som allerede er beskyttet i Unionen, og i betragtning af behovet for at sikre, at de berørte producenter får en ensartet behandling, og at forbrugerne ikke vildledes, skelnes der i praksis ikke tilstrækkelig tydeligt mellem betingelserne for lokal og traditionel brug og præsentation af den geografiske betegnelse, der søges beskyttet, og den geografiske betegnelse, der allerede er beskyttet i Unionen.
 - (c) Beskyttelse i Unionen af den geografiske betegnelse registreret i det internationale register vil krænke retten til et tidligere varemærke.
 - (d) Beskyttelsen i Unionen af den geografiske betegnelse, der søges beskyttet, vil skade anvendelsen af en helt eller delvis enslydende betegnelse eller et varemærkes karakter af eneste anvendelige eller den økonomiske værdi af produkter, som har været lovligt markedsført i mindst fem år forud for datoen for offentliggørelsen af den geografiske betegnelse i Den Europæiske Unions Tidende i henhold til artikel 4, stk. 2.
 - (e) Den geografiske betegnelse registreret i det internationale register knytter sig til et produkt, som i øjeblikket ikke nyder beskyttelse af geografiske betegnelser inden for EU.
 - (f) Den betegnelse, som der ansøges om registrering af, er en artsbetegnelse på Unionens område.

- (3) Indsigelsesgrundene jf. stk. 2 vurderes af Kommissionen for så vidt angår Unionens område eller dele deraf.

Artikel 6

Beslutning om beskyttelse i Unionen af geografiske betegnelser med oprindelse i tredjelande og registreret i det internationale register

- (1) Hvis Kommissionen ikke modtager en indsigelse eller kun en ubegrundet indsigelse, afviser den i givet fald den ubegrundede indsigelse og træffer beslutning ved hjælp af en gennemførelsesretsakt efter undersøgelsesproceduren som omhandlet i artikel 13, stk. 2, om at give tilsagn om beskyttelse af den geografiske betegnelse.
- (2) Hvis Kommissionen modtager en begrundet indsigelse jf. artikel 5, stk. 2, træffer den ved hjælp af en gennemførelsesretsakt efter undersøgelsesproceduren som omhandlet i artikel 13, stk. 2, beslutning om, hvorvidt den skal give tilsagn om beskyttelse af den geografiske betegnelse registreret i det internationale register. I henseende til geografiske betegnelser for produkter, som ikke falder inden for udvalgenes kompetence som fastlagt i artikel 13, stk. 1, træffes beslutningen af Kommissionen uden anvendelse af undersøgelsesproceduren i artikel 13, stk. 2.
- (3) Beslutningen om at meddele beskyttelse af en geografisk betegnelse i henhold til stk. 1 eller 2 skal indeholde omfanget af den meddelte beskyttelse og kan omfatte betingelser, der er forenelige med Genèveaftalen, og navnlig at der indrømmes en defineret overgangsperiode som specificeret i artikel 17 i Genèveaftalen og regel 14 i de fælles gennemførelsesforskrifter.
- (4) I overensstemmelse med Genèveaftalens artikel 15, stk. 1, meddeler Kommissionen Det Internationale Bureau sit afslag på at give den pågældende internationale registrering virkninger på Unionens område, inden for et år efter at den i henhold til Genèveaftalens artikel 6, stk. 4, har modtaget meddelelsen om international registrering.

Artikel 7

Anvendelse af geografiske betegnelser

- (1) Gennemførelsesretsakterne, som Kommissionen vedtager på grundlag af artikel 6, finder anvendelse med forbehold af andre specifikke EU-bestemmelser om markedsføring af produkter og navnlig om den fælles markedsordning for landbrugsprodukter, sundheds- og plantesundhedsstandarter og mærkning af fødevarer. Kommissionen informerer Det Internationale Bureau om disse anvendelsesbetingelser på tiltrædelsestidspunktet.
- (2) Med forbehold af stk. 1 kan geografiske betegnelser, der er beskyttet i henhold til denne forordning, anvendes af enhver erhvervsdrivende, der markedsfører et produkt i overensstemmelse med den internationale registrering.

Artikel 8

Annullering af geografiske betegnelser med oprindelse i tredjelande og registreret i det internationale register

Kommissionen kan på eget initiativ eller efter behørigt begrundet anmodning fra en medlemsstat, et tredjeland eller en fysisk eller juridisk person med en legitim interesse vedtage gennemførelsesretsakter, der annullerer beskyttelsen af en geografisk betegnelse, der er registreret i det internationale register, under en eller flere af følgende omstændigheder:

- (a) Den geografiske betegnelse er ikke længere beskyttet i den kontraherende oprindelsespart.
- (b) Den geografiske betegnelse er ikke længere registreret i det internationale register.
- (c) Der er ikke længere overensstemmelse med de obligatoriske oplysninger, der er fastsat i regel 5, stk. 2, i de fælles gennemførelsesforskrifter, og med oplysningerne om kvalitet, omdømme eller egenskaber som omhandlet i regel 5, stk. 3, i de samme gennemførelsesforskrifter.

De i første afsnit nævnte gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren som omhandlet i artikel 13, stk. 2.

Kommissionen informerer uden ophør Det Internationale Bureau om ugyldiggørelsen af virkningerne på Unionens område af den internationale registrering af den geografiske betegnelse, som er blevet annulleret i overensstemmelse med første afsnit.

Artikel 9

Forbindelse til varemærker

- (1) Beskyttelsen af en geografisk betegnelse berører ikke gyldigheden af et tidligere varemærke, der er ansøgt om eller registreret i god tro, eller som har vundet hævde ved anvendelse i god tro på Unionens område.
- (2) En geografisk betegnelse, der er registreret i det internationale register, beskyttes ikke på Unionens område, hvis beskyttelsen af den pågældende geografiske betegnelse på Unionens område på baggrund af et mærkes omdømme og anseelse og varigheden af dets anvendelse vil kunne vildlede forbrugerne med hensyn til produktets virkelige identitet.
- (3) Med forbehold af stk. 2 kan et tidligere varemærke, der er ansøgt om eller registreret i god tro på Unionens område, eller som har vundet hævde ved anvendelse i god tro, og hvis anvendelse vil være i strid med beskyttelsen af en geografisk betegnelse, fortsat anvendes og fornys for det pågældende produkt, uanset beskyttelsen af en geografisk betegnelse, forudsat at der ikke ifølge Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001⁹ findes grunde til at erklære varemærket ugyldigt eller fortabt. I sådanne tilfælde tillades anvendelsen af den geografiske betegnelse sideløbende med anvendelsen af det pågældende varemærke.

Artikel 10

Midlertidig beskyttelse

- (1) De medlemsstater, som var medlem af den særlige union før Unionens tiltrædelse af Genèveaftalen, kan give tilsagn om beskyttelse til en kontraherende tredjelandspart i Lissabonaftalen fra 1958 eller i samme aftale som revideret i Stockholm den 14. juli 1967 og ændret den 28. september 1979 ved hjælp af et nationalt beskyttelsessystem med virkning fra den dato, hvor Unionen bliver kontraherende part i Genèveaftalen, for så vidt angår geografiske betegnelser registreret pr. den dato i henhold til den særlige union eller med virkning fra den dato, hvor den internationale registrering af den geografiske betegnelse i det internationale register meddeles medlemsstaten af Kommissionen.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14. juni 2017 EU-varemærker (EUT L 154 af 16.6.2017, s. 1).

Sådanne nationale beskyttelsessystemer ophører enten på den dato, hvor beslutningen om beskyttelse i henhold til denne forordning træffes, eller hvor virkningen af den internationale registrering ophører.

- (2) Hvis betegnelsen fra et tredjeland ikke bliver registreret i henhold til denne forordning, bærer den berørte medlemsstat ansvaret for følgevirkningerne af et sådant nationalt beskyttelsessystem alene.
- (3) De foranstaltninger, som en medlemsstat træffer i henhold til stk. 1, har kun retsvirkninger på nationalt plan og berører ikke handel i Unionen eller international handel.

Artikel 11 *Gebyrer*

Det er den medlemsstat, hvori den geografiske betegnelse har sin oprindelse, som i henhold til Genèveaftalens artikel 7 betaler gebyrerne som specificeret i de fælles gennemførelsesforskrifter for at indgive en ansøgning til Det Internationale Bureau om international registrering af en geografisk betegnelse i det internationale register samt gebyrerne for fremsendelse af uddrag, attester og andre oplysninger om indholdet af dette register.

Dette berører ikke beslutninger truffet af medlemsstaten om at søge de i første afsnit anførte beløb refunderet af den producentgruppe eller producent, som anvender den geografiske betegnelse, for hvilken der er ansøgt om international registrering.

Artikel 12 *Særligt finansielt bidrag*

Hvis indtægterne fra den særlige union opkræves i henhold til Genèveaftalens artikel 24, stk. 2, litra v), kan Unionen yde et særligt bidrag inden for rammerne af de midler, der er afsat til dette formål i Unionens årlige budget.

Artikel 13 *Udvalgsprocedure*

- (1) Kommissionen bistås af følgende udvalg efter forordning (EU) nr. 182/2011 i henseende til følgende produkter:
 - (a) vedrørende vinprodukter, der falder ind under artikel 92, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1308/2013, af Komitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter, som er nedsat i medfør af samme forordnings artikel 229
 - (b) vedrørende aromatiserede vinprodukter som defineret i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 251/2014¹⁰ af udvalget for aromatiserede vinprodukter, som er nedsat i medfør af samme forordnings artikel 34

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 251/2014 af 26. februar 2014 om definition, beskrivelse, præsentation, mærkning og beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91 (EUT L 84 af 20.3.2014, s. 14).

- (c) vedrørende spiritus som defineret i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008¹¹ af Komitéen for Spiritus, som er nedsat i medfør af samme forordnings artikel 25
 - (d) vedrørende produkter, der falder ind under artikel 2, stk. 1, første afsnit, i forordning (EU) nr. 1151/2012, af Komitéen for Kvalitetspolitikken for Landbrugsprodukter, som er nedsat i medfør af samme forordnings artikel 57.
- (2) Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 14
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 af 15. januar 2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89 (EUT L 39 af 13.2.2008, s. 16).

FINANSIERINGSOVERSIGT

FINANSIERINGSOVERSIGT		FS/18/YG/mh agri.ddg1.a.2(2018)1387240 6.221.2018.1 DATO: 5.3.2018	
1. BUDGETPOST: 05 06 01		BEVILLINGER: 7,228 mio. EUR	
2. FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Unionens indsats efter tiltrædelsen af Genèveaftalen om Lissabonaftalen vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser			
3. RETSGRUNDLAG: Artikel 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.			
4. FORANSTALTNINGENS FORMÅL: Fastlæggelse af reglerne for gennemførelsen af Den Europæiske Unions medlemskab af Lissabonunionen som kontraherende part i Genèveaftalen om Lissabonaftalen vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser			
5. FINANSIELLE VIRKNINGER	12 MÅNEDER (mio. EUR)	INDEVÆRENDE REGNSKABSÅR 2018 (mio. EUR)	FØLGENDE REGNSKABSÅR 2019 (mio. EUR)
5,0 UDGIFTER, SOM AFHOLDES – OVER EU-BUDGETTET (RESTITUTIONER/INTERVENTIONER) – OVER NATIONALE BUDGETTER – AF ANDRE	–	1,0 1,0 – –	1,0 (overslag)
5,1 INDTÆGTER – EU'S EGNE INDTÆGTER (AFGIFTER/TOLD) – NATIONALE KILDER			
	2020	2021	2022
5.0.1 UDGIFTSOVERSLAG			
5.1.1 INDTÆGTSOVERSLAG			
5,2 BEREGNINGSMÅDE: er ikke fastlagt på nuværende tidspunkt			
6,0 ER FINANSIERING MULIG OVER DE BEVILLINGER, DER PÅ DET LØBENDE BUDGET ER OPFØRT UNDER DET RELEVANTE KAPITEL?			JA NEJ
6,1 ER FINANSIERING MULIG VED OVERFØRSEL MELLEM KAPITLER PÅ DET LØBENDE BUDGET?			JA NEJ
6,2 ER ET TILLÆGSBUDGET NØDVENDIGT?			JA NEJ
6,3 BEVILLINGER TIL OPFØRELSE PÅ KOMMENDE BUDGETTER?			JA NEJ
BEMÆRKNINGER: Gebyrerne skal betales af den medlemsstat, hvor den geografiske betegnelse har sin oprindelse. Unionen kan dog yde et særligt bidrag i henhold til artikel 24, stk. 2, nr. v), i Genèveaftalen inden for rammerne af de midler, der er afsat til dette formål i Unionens årlige budget. I 2018 er der bevilget et beløb på 1 mio. EUR til budgetpost 05 06 01 til dette formål.			